

OVER EEN
CULTUURREBEL
IN BRUSSEL

Johan Wambacq (red.)

Van achterbuurt tot voorhoede – pag. 7

Voor de liefde van Madame Matthieu – pag. 9

**Verboden
aan te plakken**

De Beursschouwburg
in affiches
pag. 15

1950 **1** 1960

Vlaams theater in een Franstalig bastion

Brussel in de jaren 1950 en 1960 – pag. 30

1964 **2** 1970

Kroniek van een vroeggeboorte

Opboksen tegen de politiek – pag. 38

1970 **3** 1974

Een soort cowboys

Samenwerken met de politiek – pag. 56

1974 **4** 1978

Beginnen zonder geld

De vrolijke chaos – pag. 76

1978 **5** 1987

Mooie, zware jaren

Hoge pieken en diepe dalen – pag. 96

1989 **6** 1991

Een zinkend schip

De pionier is ingehaald – pag. 126

1992 — 2000

Bezette stad

Radicaal op alle vlakken — pag. 150

**Beurs
on stage**
De legendarische
festivals en acties van de
Beursschouwburg
pag. 139

2001 — 2010

Opgejaagde nomaden

Van de Pantserstroepensquare via de Kazernestraat
terug naar de Auguste Ortsstraat — pag. 176

2004 — 2012

Te veel infrastructuur?

Zoeken naar een nieuw elan — pag. 194

2011 — 2015

Polymorfen is het nieuwe smurfen

Beursschouwburg als burcht, bad en bom in Brussel — pag. 212

Gevelgevoel
De Beursgevel
doorheen de tijd
pag. 208

1965 — 20...

Een halve eeuw wilde plannen

Drie ancients die nog steeds aan boord zijn — pag. 236

Kroniek van 50 jaar Beursschouwburg — pag. 246

voorwoord

Van achterbuurt tot voorhoede

Tom Bonte

Er wordt weleens gezegd dat de Beursschouwburg een avant-gardistisch kunsthuis is. Dat dit niet altijd positief bedoeld is, nemen we er graag bij: de Beursschouwburg speelt al vijftig jaar een bepalende rol in de voorhoede van de kunst en het maatschappelijke debat.

In dit boek laten we die voorhoede voor één keer voor wat ze is. Ruim 270 pagina's lang zullen we ons in het eigen verleden wentelen, en u onderdompelen in de roemruchte geschiedenis van een huis dat zijn identiteit ontiegelijk vaak zag veranderen.

Dit boek wil de voorbije 50 jaar niet reconstrueren op een academische of wetenschappelijk verantwoorde wijze. Het staat vol met persoonlijke verhalen en getuigenissen, percepties, contradicties en gekleurde meningen. Het geeft het woord aan een hele groep mensen die van dichtbij een stukje of een hele brok van die halve eeuw hebben meegemaakt. En die het huis ook mee hebben gemaakt tot wat het nog steeds is: een artistiek en cultureel baken in het hart van Brussel. Een open vitrine op de wereld.

We laten stemmen van verschillende generaties hun verhaal vertellen – bijna steevast het verhaal van hún Beursschouwburg, vaak ook van hún jeugdijaren. Het boek geeft een caleidoscopisch beeld van jaren artistiek avontuur in muziek, podiumkunsten, beeldende kunst, et cetera. Het zijn verhalen waarvan de mythische kracht de realiteit soms overstijgt, zonder de waarheid geweld aan te doen. Het boek werd geconcipieerd en geredigeerd door Johan Wambacq, in de – mythische! – jaren 1970 en 1980 de communicatieman van de Beursschouwburg, en een aantal jaren ook programmamaker en directeur. Hij kent het huis dus vanbinnen en vanbuiten, en verloor er in die periode ook een stuk van zijn hart, zo mocht ik merken in de loop van de voorbereidingen.

Toen hij met het idee op de proppen kwam om ‘vijftig, honderd of meer getuigen’ aan het woord te laten, wist hij wellicht niet goed wat hij allemaal over zichzelf afriep. Zonder zijn onvoorwaardelijke inzet zou dit ‘spel voor stemmen’ er nooit gekomen zijn.

Voor de beeldredactie gooidde Piet Janssens zich geheel vrijwillig en met grote overgave in de strijd. Hij kroop in gammele kasten in verre archieven, doorploegde 50 jaar foto- en filmmateriaal, en oogstte op die manier fascinerende beelden. Om al die beelden in het gelid te krijgen, wierpen Beurscollega’s Lieve Van Buggenhout en Joke Huygens zich nog vele uren mee in de strijd. Want 50 jaar beeldarchief laat zich niet altijd makkelijk temmen.

Ik ben oprecht blij dat vijf van onze beste publicisten enthousiast wilden meewerken: Eric Min, Erwin Jans, Geert Sels, Pieter T’Jonck en Michaël Bellon. Allen interviewden ze een aantal hoofdrolspelers van ons verhaal.

In een hoofdstuk over heden en toekomst kijkt An Vandermeulen, de huidige communicatievrouw en *tone of voice* van de Beursschouwburg, samen met Geert Cochez, de bevrogen coördinator van de Brussels Academy, naar de positie van het kunstenhuis in het hart van de snel veranderende maar boeiende metropool die Brussel is.

Daarnaast vroegen we nog een oude bekende, van wie we weten dat hij ons een warm hart toedraagt, om een specifieke bijdrage: Marc Didden schreef een inleidend verhaal dat – tongue-in-cheek, zoals alleen Didden dat kan – perfect de toon zet.

Voor hen allen, en ook voor alle getuigen die in dit boek opduiken,
een applaus van formaat!

Tom Bonte — directeur

ps: We kregen meer Beursverhalen toegestuurd dan we in dit boek konden verwerken. U leest ze op www.beursschouwburg.be/verhalen.

Verboden aan te plakken

De Beursschouwburg
 in affiches

De Beursschouwburg en grafische vormgeving, het is een verhaal dat nog geschreven moet worden. In vijftig jaar heeft de Beurs samengewerkt met talloze ontwerpers. Zij wisten altijd wel de spirit van de Brusselse 'rebellencub' te vertalen in hun werk. Sterker nog: hun ontwerpen waren vaak, impliciet of expliciet, deel van het programma.

De bijzondere band tussen de Beurs en *graphic design* werd in 2000 bevestigd met *Shape Shifters*, een programmareeks over grafische vormgeving, opgezet in samenwerking met Sint-Lukas. De reeks loopt nog altijd.

Op deze bladzijden een selectie Beursdrukwerk.
Het oog wil ook wat.

Baroque Bodies, 2011, ontwerp Joris Kritis & Julie Peeters.

2-11 [juli/juillet] 1997

Beursschouwborg
rue Auguste Ortsstraat 20-28
Brussel 1000 Bruxelles
t [02] 513 82 90
f [02] 511 73 15
e-mail beurs@innit.be

Beursschouwborg Klinkende Munt '97

zomerfeest / fête estivale

GRATIS CONCERTEN wo, do, vr op het MUNTPLEIN [20u30], in de BEURSSCHOUWBURG [23u00], in het CAFÉ VAN DE BEURSSCHOUWBURG [00u00] en zondagnamiddag op de binnenplaats van het KLEIN KASTEELTJE [16u00]

CONCERTS GRATUITS mer, jeu, ven à la PLACE DE LA MONNAIE [20h30], au BEURSSCHOUWBURG [23h00], au CAFÉ DU BEURSSCHOUWBURG [00h00] et le dimanche dans la cour du PETIT CHÂTEAU [16h00]

voor een gratis programma - pour un programme gratuit

info [02] 513.82.90

High up
on
our rooftop
terrace.

Out loud!

Concerts
Films
Picnics

June
2014

gratis

beursschouwburg .be

Auguste Ortsstraat 20-28, 1000 Brussel

ARTIEST STELT LUF TEN TOON & ANDERE VERSCHIJNSELEN/ ARTIST SHOWS BODY & OTHER PHENOMENA

'P'E'R'F'O'R'M'A'N'C'E'

ART FESTIVAL

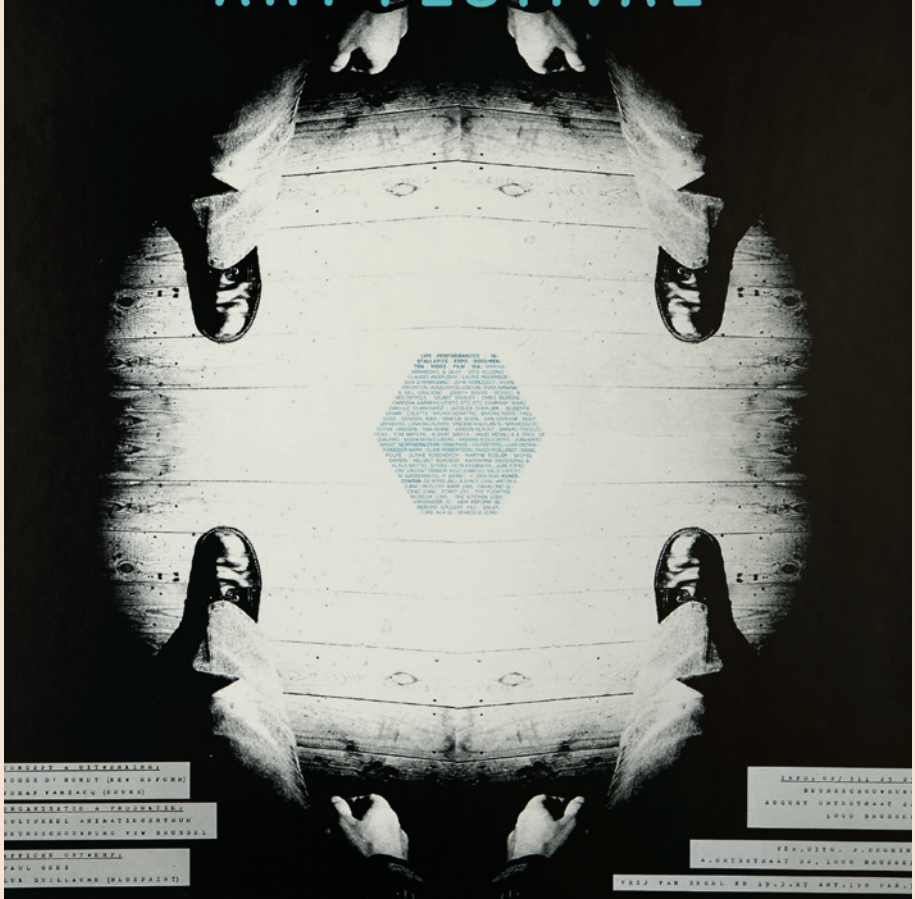

EXHIBIT 1 - 11/10/78
EXHIBIT 2 - 12/10/78
EXHIBIT 3 - 13/10/78
EXHIBIT 4 - 14/10/78
EXHIBIT 5 - 15/10/78
EXHIBIT 6 - 16/10/78
EXHIBIT 7 - 17/10/78
EXHIBIT 8 - 18/10/78
EXHIBIT 9 - 19/10/78
EXHIBIT 10 - 20/10/78
EXHIBIT 11 - 21/10/78
EXHIBIT 12 - 22/10/78
EXHIBIT 13 - 23/10/78
EXHIBIT 14 - 24/10/78
EXHIBIT 15 - 25/10/78
EXHIBIT 16 - 26/10/78
EXHIBIT 17 - 27/10/78
EXHIBIT 18 - 28/10/78
EXHIBIT 19 - 29/10/78
EXHIBIT 20 - 30/10/78
EXHIBIT 21 - 31/10/78

EXHIBIT 22 - 01/11/78
EXHIBIT 23 - 02/11/78
EXHIBIT 24 - 03/11/78
EXHIBIT 25 - 04/11/78
EXHIBIT 26 - 05/11/78
EXHIBIT 27 - 06/11/78
EXHIBIT 28 - 07/11/78
EXHIBIT 29 - 08/11/78
EXHIBIT 30 - 09/11/78
EXHIBIT 31 - 10/11/78
EXHIBIT 32 - 11/11/78
EXHIBIT 33 - 12/11/78
EXHIBIT 34 - 13/11/78
EXHIBIT 35 - 14/11/78
EXHIBIT 36 - 15/11/78
EXHIBIT 37 - 16/11/78
EXHIBIT 38 - 17/11/78
EXHIBIT 39 - 18/11/78
EXHIBIT 40 - 19/11/78
EXHIBIT 41 - 20/11/78
EXHIBIT 42 - 21/11/78
EXHIBIT 43 - 22/11/78
EXHIBIT 44 - 23/11/78
EXHIBIT 45 - 24/11/78
EXHIBIT 46 - 25/11/78
EXHIBIT 47 - 26/11/78
EXHIBIT 48 - 27/11/78
EXHIBIT 49 - 28/11/78
EXHIBIT 50 - 29/11/78
EXHIBIT 51 - 30/11/78
EXHIBIT 52 - 01/12/78
EXHIBIT 53 - 02/12/78
EXHIBIT 54 - 03/12/78
EXHIBIT 55 - 04/12/78
EXHIBIT 56 - 05/12/78
EXHIBIT 57 - 06/12/78
EXHIBIT 58 - 07/12/78
EXHIBIT 59 - 08/12/78
EXHIBIT 60 - 09/12/78
EXHIBIT 61 - 10/12/78
EXHIBIT 62 - 11/12/78
EXHIBIT 63 - 12/12/78
EXHIBIT 64 - 13/12/78
EXHIBIT 65 - 14/12/78
EXHIBIT 66 - 15/12/78
EXHIBIT 67 - 16/12/78
EXHIBIT 68 - 17/12/78
EXHIBIT 69 - 18/12/78
EXHIBIT 70 - 19/12/78
EXHIBIT 71 - 20/12/78
EXHIBIT 72 - 21/12/78
EXHIBIT 73 - 22/12/78
EXHIBIT 74 - 23/12/78
EXHIBIT 75 - 24/12/78
EXHIBIT 76 - 25/12/78
EXHIBIT 77 - 26/12/78
EXHIBIT 78 - 27/12/78
EXHIBIT 79 - 28/12/78
EXHIBIT 80 - 29/12/78
EXHIBIT 81 - 30/12/78
EXHIBIT 82 - 31/12/78

BEURSSCHOUWBURG · BRUSSEL
BELGIUM   **2< >15 OKT 1978**

Performance Art Festival 1978, affiche,
foto Paul Gees, vorm Luk Guillaume.

Vlaams theater in een Franstalig bastion

Brussel in de jaren 1950 en 1960

Hoofdrolspeler in dit verhaal: oud-politicus
en gepassioneerd acteur Hugo Weckx

Eric Min

1950 -

In 1946 werd de Brasserie Flamande verbouwd tot het Théâtre de la Bourse, ten behoeve van het vaudevillegezelschap van de acteur Darman. Archief Roger Van de Voorde.

- 1960

Het verhaal van de Beursschouwburg begint in de jaren 1950, in een klimaat waarin de spanningen tussen Vlamingen en de Franstalige meerderheid weleens hoog oplopen. Voormalig parlementslid en christendemocratisch minister Hugo Weckx, al 70 jaar Brusselaar, vertelt hoe jonge Vlaamse theatergezelschappen in de hoofdstad op zoek waren naar een podium, en dat uiteindelijk vonden in de prille Beursschouwburg.

Staande ovatie

Staf Knop – auteur

In 1953 schreef ik *De knecht*, mijn eerste komedie. Nadat hij een voorstelling had gezien, wilde Aloïs De Bruyn, de directeur van de Koninklijke Vlaamse Schouwburg, het stuk tot mijn verbazing in zijn programma opnemen. Ik werd overmand door angst voor de eventuele kritiek, want ik had dat stuk geenszins geschreven voor het beroepstheater. Op mijn verzoek om er nog een eenakter te mogen bijschrijven, waarmee ik hoopte de critici wat milder te stemmen, ging de heer De Bruyn gewillig in. Dat werd *Laura*. Omdat de kvs ondertussen gedeeltelijk was afgebrand, zou de première van *Laura* en *De knecht* doorgaan in de Beursschouwburg, in 1955.

Ik onderging de première met zware maagkrampen, maar het succes was enorm, zowel voor *Laura* als voor *De knecht*. Ik was plots de nieuw ontdekte auteur van het jaar, en Vic De Ruyter, die inmiddels directeur van de kvs was, vroeg me een nieuw stuk te schrijven. Niet zonder de vrees om deze keer door de kritiek gekraakt te worden, begon ik aan *De vrucht van het huwelijk*, een komedie met een Franse lichtvoetigheid. *De vrucht van het huwelijk* werd gecreëerd in de Beursschouwburg, in 1957, met Nand Buyl en Yvonne Lex in de hoofdrollen. Er kwam geen eind aan de staande ovatie. Het jaar daarop werd het stuk met even groot succes gespeeld in

de Antwerpse KNS en volgde de creatie in Milaan onder de titel *Il frutto di matrimonio*. Ik schreef een dertigtal toneelstukken, waarvan enkele gespeeld werden in Parijs, Amsterdam, Luik, Palermo, Rome, Napels, Sydney en New York. Alles was begonnen in de Beursschouwburg, die nooit uit mijn herinnering zou verdwijnen.

De Vrucht van het huwelijk, kvs in de Beursschouwburg, 1957.

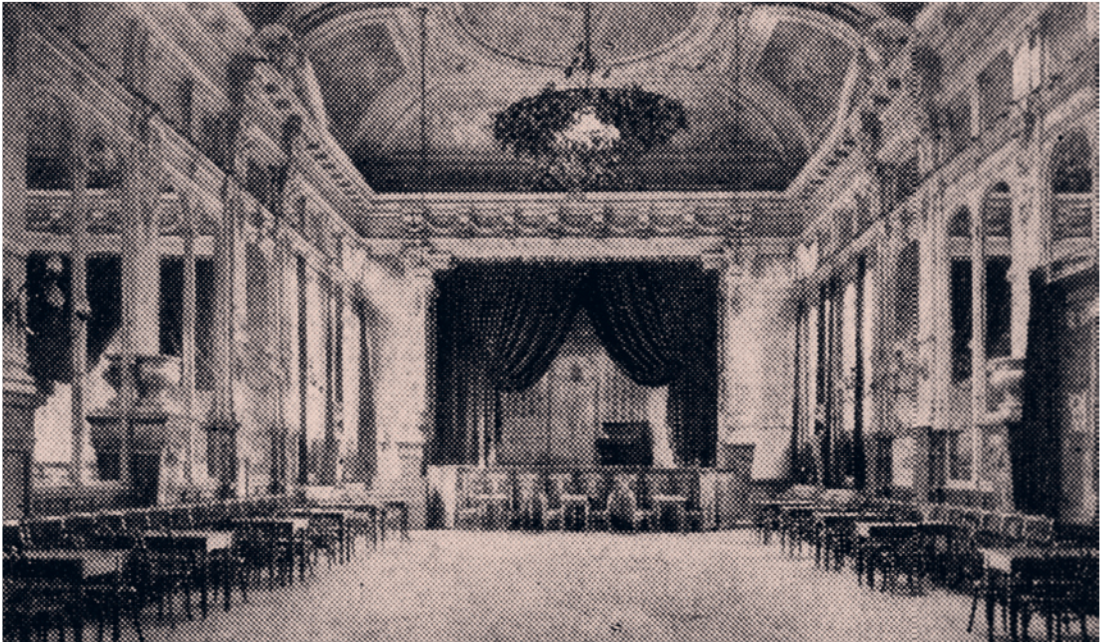
Op de foto: Pim Lambeau, Yvonne Lex en Nand Buyl.

Regie: Jo Dua, decor: Micky Gombert. Collectie Staf Knop.

een Franstalige, en elke ochtend was het alsof ik een daad van flamingantisme stelde door in het Nederlands te vragen om mijn zaak te weerhouden. Het was een wereld van verschil. De Vlaams-Brusselse advocaten hielden zich op in de periferie van een notoir francofoon clubje, maar kenden heel goed Frans. Voor Franstalige cliënten pleitte ik ook in hun taal. Pas in 1967 richtten zeven pioniers de eerste Vlaamse advocatenassociatie op. Met de splitsing van de balie in de jaren tachtig kwam er een snelle vervlaamsing op gang. Vandaag zijn er in de stad ongeveer 3000 Nederlandstalige en 4000 Franstalige advocaten actief, samen meer dan de helft van de Belgische collega's.

'Er is natuurlijk veel gebeurd in de tussentijd. De grote betogingen van het vrij onderwijs tegen de toenmalige paarse regering, het schoolpact, de marsen op Brussel in het begin van de jaren zestig, het ontstaan van de taalgrens en de faciliteiten in 1963... Als Brusselse Vlamingen kenden we een moeilijke periode die ongeveer tot 1970 duurde. Dan ging zowat alles splitsen: de universiteiten, de politieke partijen...'

De Brasserie Flamande, jaren 1930. Collectie Eric Min.

*“In de stad waren wij Vlamingen zeker in de minderheid,
maar toch deden we dingen waar het grote publiek
niet kon naast kijken.”*

Beginnen zonder geld

De vrolijke chaos

Hoofdrolspelers in dit verhaal: artistiek coördinator
Jari Demeulemeester, communicatieman Johan Wambacq,
politicus en afgevaardigd bestuurder Jan Béghin,
administratief medewerker Hugo Vanden Driessche,
medewerker voor jeugdtheater Oda Van Neygen

Geert Sels

1974 -

MalleMunt 1975. Het concert op het Muntplein verhuist omwille van het slechte weer naar de Beurs. Veel volk, meer dan de Beurs aankan. Oom agent houdt een oogje in het zeil.
Foto archief Beursschouwburg.

- 1978

De Beurs staat weer op eigen poten, onder de welluidende naam Cultureel Animatiecentrum Beursschouwburg. Hij evolueert in een artistieke richting, waarin het experiment aan belang wint. In het begin van deze vier jaar viert de polderpop hoogtij, tegen het eind weegt de theater vernieuwing zwaarder door. De Beursschouwburg heeft zijn missie van vernieuwer gevonden en ontpopt zich tot voorloper van de latere kunstencentra.

Johan Wambacq: ‘Begin september namen we onze intrek in de Beursschouwburg. Het was een kleine ploeg: directeur Frans Van Langendonck, een secretaresse, een technicus en een barman, en dan Jari en ik in een kantoortje achteraan in het gebouw. Op onze eerste werkdag stond daar welgeteld één tafel en er hing één lichtpeertje. Die eerste dag zijn we in allerijl aan een programmabrochure begonnen. Die was tegen het eind van de week klaar, we hebben ze verstuurd naar een inderhaast samengesteld bestand van een paar honderd adressen.’

Jari Demeulemeester: ‘De formule van de Happy Beursdays was ondertussen goed ingeburgerd, het was een vaste afspraak geworden voor een muzikale belevenis op woensdagavond. Er waren er een stuk of twintig van per seizoen. Nederlandstalig werk stond er naast buitenlandse acts. Termen als kleinkunst en folk waren stilaan vervangen door polderpop. In de pers was te lezen dat de Beurs de plaats was waar je moest opgetreden hebben om erkend te worden in de Vlaamse muziekwereld. Veel Vlaamse popmuzikanten hebben bij ons hun eerste elpee voorgesteld. Het theaterprogramma van Frans Van Langendonck bestond nog overwegend uit schoolvoorstellingen overdag, poppentheater op zondag en veel MMT en Arca ’s avonds. En er was nog altijd veel zaalverhuur.’

Jan Béghin: ‘Toen de Beursschouwburg autonoom werd, ben ik in de raad van bestuur gekomen. Van de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, de NCC, kreeg de ploeg de opdracht om animatieprojecten te verzorgen in de agglomeratie. Op de eerste edities van MalleMunt was er met succes “randanimatie” georganiseerd, en het was de bedoeling dat structureel toe te passen. Het plan was om op braderies, feesten en kermissen lichtvoetige en laagdrempelige activiteiten op te zetten. Tot dusver hadden die evenementen vooral langs Franstalige kant een invulling gekregen. Met de NCC vonden we dat we daar ook moesten zijn, met een Nederlandstalig antwoord. Zo zijn er veel optredens geweest, concerten of straattheater. De coördinatie daarvan verliep via de Beurs. Die zou zelfs een soort bureautje worden waar al die acts geboekt konden worden.’

Demeulemeester: ‘Los daarvan werkten we nog in een andere zaal. In 1974 is de NCC in Schaarbeek de Workshop beginnen huren. Voordien was dat de discotheek Thalamus, maar die was al jaren dicht en het gebouw lag er enigszins verloederd bij. Aanvankelijk was de Workshop bestemd als creatief atelier voor amateurkunsten en verenigingen. Al snel ging het vooral om creatieve expressie. Er waren theatertrainingen en er werd muziek geprogrammeerd.’

***“Er werkten heel veel mensen met slechte statuten.
Het team draaide op gewetensbezwaarden
en tewerkgestelde werklozen. Of gewone werklozen.”***

De trappen: hemel en hel

Josse De Pauw – theatermaker, acteur, auteur

De Beurs. Zo noemden we de plek, toentertijd. En *toentertijd* is nu zowat veertig jaar geleden. Niemand die noodzakelijkerwijs hoefde te weten wat daar op het programma stond op zo'n avond. We gingen naar de Beurs, punt. Er was altijd wel wat aan de gang in de Beurs, en meestal was het goed. Toneelspelers, dichters, muzikanten, zangers... én een gretig publiek, dat na de optredens, samen met de artiesten, nog uren bleef hangen aan de bar.

Het ultieme beeld voor mijn blijde intrede in de grote stad, zou weleens *het bestijgen van de trappen van de Beurs* kunnen zijn. Alsof je naar de hemel ging. Twee keer acht treden tot bij de kassa, dan rechtsaf, twee keer drie en nogmaals rechtsaf, tien tot bij de bar en de ingang van de zaal. Ik kan er hier en daar een paar treden naast zitten, maar het waren er veel. En als je de laatste tien naar de bar besteeg, kreeg je een prachtig zicht op wie er al was. En eens je er was, had je een prachtig zicht op

wie er aankwam. Alles bekleed met bloedrood tapijt. De Beurs gloeide. Opwinding en verlangen vulden het huis.

Maar – het moet gezegd – als die trappen de toeschouwer naar de hemel voerden, dan waren ze voor technici en roadies de hel. En omdat ikzelf in mijn vroege jaren zowel toeschouwer als roadie was, denk ik aan die bloedrode trappen terug met een nogal dubbel gevoel. Ze waren de enige toegang tot de zaal en alles – decors, licht- en geluidsinstallaties – moest langs die trappen naar het podium worden gesjouwd. Dat was vloeken en trekken en sleuren, kan ik mij herinneren. Ruggenbrekers, die trappen. Het bloedrode tapijt doordrenkt met liters zweet. De jongens van Commander Cody and His Lost Planet Airmen weiger-

den, na een stomend concert, alweer met het materiaal te gaan slepen en lieten hun Marshall speakers vrij over de traptreden naar beneden denderen.

Niet één gebouw in die grote stad is zo innig met mijn jonge jaren verkleefd als de Beursschouwburg. Ik zag er een allereerste keer theater dat mij fysiek aangreep. Julien Schoenaerts – intussen verworpen tot ‘de vader van’ – speelde er *Kaspar* van Peter Handke in een regie van Walter Tillemans. Tot op de dag van vandaag denk ik graag dat het zien van dat stuk mij tot theater heeft bewogen. Ik heb er Tom Waits een eerste keer zien optreden: hij bracht er zijn *Nighthawks at the Diner*, vond tijdens de pauze een bezem in de coulissen en ging het podium vegen, bracht vervolgens, leunend op de bezemsteel, een onvergetelijke versie van Peggy Lee’s *Fever*. Hij vervoegde ons na zijn optreden aan de bar en trok later mee de stad in. Loudon Wainwright III, Dr. John, Kris De Bruyne...

En we kregen er de kans om *Radeis* op te starten. De theatergroep die het begin is geweest van de rest van mijn leven. Vanuit die Beursschouwburg vertrokken we naar Amsterdam, Berlijn, Lissabon, Rome, Napels, Dubrovnik, Parijs, Marseille, Kopenhagen, Caracas, Hongkong, Vancouver, Los Angeles... We hadden in de Beurs de wereld leren kennen en hij beviel ons, we konden er niet genoeg van krijgen. Het zijn die trappen geweest, de trappen van de Beurs hebben me gemaakt tot wie ik ben.

Stempelaars en dienstweigeraars

Op 1 maart 1976 verwelkomt de Beursschouwburg twee nieuwe medewerkers. De raad van bestuur heeft opgemerkt dat de administratie niet helemaal vlekkeloos verloopt en dat het enthousiaste programmeren tot financiële putten heeft geleid. De raad stuurt Jan Béghin uit, die als afgevaardigd bestuurder een oogje in het zeil moet komen houden. Bovendien kan hij, wanneer directeur Frans Van Langendonck er niet is, de zaak waarnemen. Béghin krijgt assistentie van de jonge gewetensbezwaarde Hugo Vanden Driessche.

Hugo Vanden Driessche: ‘Begin jaren 1970 had ik gewerkt bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid en in avondschool handelswetenschappen gestudeerd. Het leek me een aantrekkelijk vooruitzicht om bij de Beurs te komen werken. Het huis had uitstraling, er gebeurde daar iets. Ik kende Jari van jeugdhuis De Rivieren. De Beurs was eigenlijk De Rivieren in het groot. Naar buiten toe zal het er allemaal wel zeer professioneel hebben uitgezien. Wij wisten wel beter.’

Béghin: ‘Ik was 27 toen ik afgevaardigd bestuurder werd. Als econoom kon ik natuurlijk wel een balans lezen en facturen maken. Ik was deeltijds in de Beursschouwburg. Meestal begon ik de dag daar, in de namiddag waren er politieke vergaderingen met de NCC en tegen de avond keerde ik terug naar de Beurs voor een voorstelling of een optreden. Hugo Vanden Driessche kwam dezelfde dag in dienst als ik. We hebben drie jaar in tandem gewerkt en dat is altijd vlot gegaan. Hij is binnengekomen als gewetensbezwaarde. Toen ik al weg was, is hij directeur geworden.’

Vanden Driessche: ‘Dat parcours was typisch in die periode. Er werkten heel veel mensen met slechte statuten. Het team draaide op gewetensbezwaarden en tewerkgestelde werklozen. Of gewone werklozen. Er waren zeker twee technici met vrijstelling van stempelcontrole. De mensen kwamen werken zonder het vooruitzicht dat hun statuut op een mooie dag in iets soliders omgezet zou worden. Er was niets anders. Er was ook helemaal geen geld voor voltijdse indiensttredingen. Pas in 1993 is dat geregulariseerd met het eerste kunstendecreet. We deden te veel, met te weinig mensen en te weinig geld.’

Béghin: ‘Toen we eraan begonnen, was de Beursschouwburg aan het wegzinken. We stonden er financieel beroerd voor. De NCC heeft haar dotatie dan substantieel verhoogd om de boel te redden. Vanaf dan was het zaak om te consolideren en te zorgen dat alles binnen de perken bleef. Dat was niet gemakkelijk, want die jonge programmatoeren stonden te springen om veel te doen. De grootste spanningen deden zich voor op financieel vlak. Het budget was beperkt en de ambitie was groot. Ik heb dus meermaals de aspiraties een beetje moeten temperen.’

Wambacq: ‘Café De Kaai, op de Arduinkaai achter de kvs, was na de uren de werkplek van Jari, zijn nachtbureau. Daar verzamelde de jonge garde. In De Kaai is hij aan de praat geraakt met Hugo De Greef, die toen regie studeerde aan het RITCS. En met Oda Van Neygen, een werkloze onderwijzeres.’

Een zomerse namiddag op het Mallemtplein, 1978.
Foto archief Beursschouwburg.

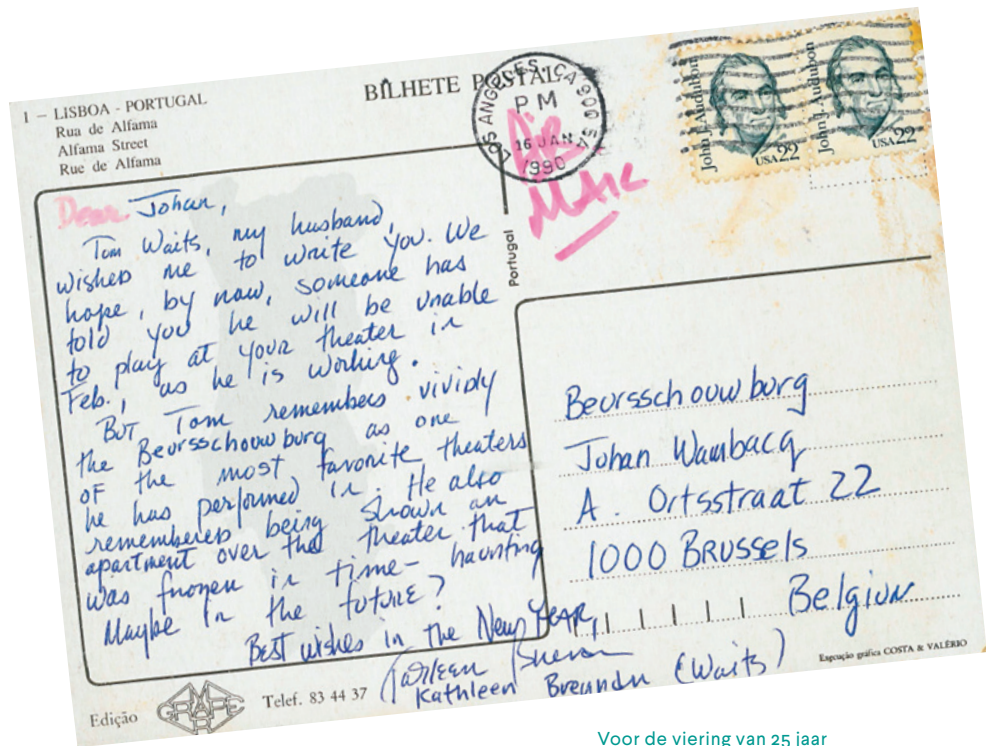

KONINKLIJKE MUNTSCHOUBURG

1800

Voor de viering van 25 jaar Beursschouwburg in 1990 stond Tom Waits op het verlanglijstje. Helaas, hij kon niet komen, liet Kathleen Brennan (mevrouw Waits) weten.

WWW.LANNOO.COM

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

TEKSTEN

Michaël Bellon
Tom Bonte
Marc Didden
Erwin Jans
Eric Min
Geert Sels
Pieter T'Jonck
An Vandermeulen
Johan Wambacq

ALGEMENE COÖRDINATIE

Johan Wambacq

REDACTIE

Jeroen Duvillier
Johan Wambacq

FOTOREDACTIE

Joke Huygens
Piet Janssens
Lieve Van Buggenhout

VORMGEVING/OPMAAK

Kris Demey

Als u opmerkingen of vragen heeft, dan kunt u contact nemen met onze redactie: redactiekunstenstijl@lannoo.com.

© Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2015
D/2015/45/30 – NUR 640
ISBN: 9789401423595

We hebben ons uiterste best gedaan om alle copyrighthouders te traceren. Indien we daar toch niet helemaal in geslaagd zouden zijn, kunt u contact opnemen met onze uitgeverij.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.